

Sygn. akt II K 209/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Agnieszka Knade - Plaskacz

Protokolant – sekr. sądowy Natalia Madeja

przy udziale Prokuratora – L. O.

po rozpoznaniu w dniu 26/10/2016r. i 28/11/2016 roku

sprawy:

M. R.

s. Z. i B. z/d D. ,

ur. (...) w C. ,

oskarżonego o to, że:

I. 4 marca 2016 roku w K., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 roku, posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci 60,68 grama brutto amfetaminy oraz 148 tabletek ekstazy i środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze nie mniejszej niż 25,47 gram brutto –

tj. o czyn z art. 62 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 roku

II. 8 stycznia 2016 roku w C. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 roku, posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze nie mniejszej niż 16,21 gram brutto –

tj. o czyn z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29.07.2005 roku

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. R.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. uznaje oskarżonego **M. R.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 kk w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu w punktach od I do II wyroku wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzech) lat,

- V. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.
- VI. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 230 (dwustu trzydziestu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,
- VII. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary grzywny wymierzonej oskarżonemu w punkcie VI wyroku zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 8.01.2016 r., 4.03.2016 – 31.05.2016 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny,
- VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. w okresie próby zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od używania środków odurzających i substancji psychotropowych,
- IX. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 4 k.k. w okresie próby zobowiązuje oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej,
- X. na mocy art. 44 § 2 kk orzeka przepadek przedmiotów i narzędzi, które służyły do popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie I i II aktu oskarżenia, tj. opakowań zabezpieczonych substancji psychotropowych i odurzających i zarządza ich zniszczenie,
- XI. na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek zabezpieczonych w sprawie substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i tabletek ekstazy oraz środków odurzających stanowiących ziele konopi inne niż włókniste i zarządza ich zniszczenie,
- XII. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie koszty sądowe w wysokości 619,01 zł (sześćset dziewiętnaście 1/100) oraz wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt II K 209/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie uznał oskarżonego M. R. za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia, to jest występków z art. 62 ust. 2 oraz art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd uwzględnił przy tym złożony przez oskarżonego na rozprawie wniosek w trybie art. 387 k.p.k. albowiem uznał, że całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak i postawa oskarżonego, w tym wyjaśnienia złożone na rozprawie, pozwalają przyjąć, że okoliczności popełnienia obu przestępstw nie budzą wątpliwości oraz zostaną osiągnięte cele postępowania, w tym trafnej represji karnej określone w art. 2§1 pkt 2 k.p.k. W konsekwencji istnieją warunki do zrezygnowania z prowadzenia postępowania na zasadach ogólnych.

Uwzględniając zaproponowaną przez oskarżonego karę sąd miał na uwadze całokształt okoliczności w jakich doszło do popełnienia przez M. R. przypisanych mu czynów oraz rodzaj i charakter naruszonych przez niego norm właściwego zachowania się.

Sąd miał na względzie również dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. zgodnie z którymi Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego (prewencja szczególna), a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby poczucia sprawiedliwości (prewencja ogólna).

Sąd uwzględnił okoliczności obciążające: w szczególności motywację (zamiar bezpośredni) i sposób zachowania się sprawcy po popełnieniu czynów zarzucanych aktem oskarżenia (w tym stosunek do dozoru policyjnego – k. 195 akt). Jak i łączące w tym właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego młody wiek (popełniając czyn z art. 62 ust. 1 ustawy

o przeciwdziałaniu narkomanii był osobą młodocianą), sposób życia przed popełnieniem przestępstwa (oskarżony nie był dotychczas osobą karaną – k. 125 akt). Nie bez znaczenia na etapie wymiaru kary było także to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Natomiast przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości obu czynów Sąd brał pod uwagę m. in. sposób i okoliczności ich popełnienia oraz pozostałe przesłanki, o których mowa w art. 115 § 2 k.k.

W tym kontekście Sąd uznał za szkodliwe społecznie w stopniu znacznym oba czyny zarzucane oskarżonemu, co znajduje oparcie zarówno w stronie podmiotowej przestępstw z art. 62 ust 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (zamiar bezpośredni popełnienia przestępstwa - dolus directus), jak i w rodzaju dobra prawnego zagrożonego w wyniku popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów, albowiem sprzeczne z regułami ustawy posiadanie środków psychotropowych jest zarówno czynnikiem kryminogennym, jak i godzi w zdrowie publiczne, tym bardziej jeżeli posiada się, jak w przypadku oskarżonego, znaczną ich ilość.

Mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, stopień winy a także wszystkie okoliczności obciążające i łagodzące, Sąd wymierzył oskarżonemu M. R. karę jednego roku pozbawienia wolności za czyn zarzucany mu w punkcie I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd. Uznając zaś oskarżonego M. R. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę trzech miesięcy pozbawienia wolności. Taki wymiar kar jednostkowych w ocenie sądu spełni zarówno cel zapobiegawczy, polegający na zapobieżeniu popełnienia przez niego nowego przestępstwa, ale także cel wychowawczy, polegający na trwałej zmianie postawy oskarżonego wobec wartości chronionych przez prawo oraz cel ogólny w postaci kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu Sąd wymierzył mu karę łączną jednego roku pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał na względzie wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające mające wpływ na wymiar kar jednostkowych. Na wymiar kary łącznej wobec oskarżonego wpływ miał także fakt, że wyraził on wolę dobrowolnego poddania się karze. Ponadto Sąd miał na względzie, że oba czyny popełnione były przez oskarżonego w stosunkowo krótkich odstępach czasu. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara łączna, w dolnych granicach ustawowego zagrożenia spełni cele kary i jest adekwatna do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów.

W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego zaistniały podstawy do skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Skorzystanie z niej możliwe jest wówczas, kiedy w stosunku do oskarżonego zachodzi podstawa do sformułowania pozytywnej prognozy kryminalistycznej, a zatem ustalenia, iż mimo zaniechania wykonania kary, nie wstąpi on ponownie na drogę przestępczą i przestrzegać będzie porządku prawnego. W ocenie Sądu sformułowanie takiej prognozy w stosunku do M. R. jest możliwe. Jest on osobą młodą i - pomimo nieregularnego realizowania przez niego środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji - w ocenie Sądu należy uznać go za osobę, dla której przedmiotowe postępowanie jest efektem incydentalnego wejścia w konflikt z prawem. Zdaniem Sądu, oskarżony nie jest więc osobą na tyle zdemoralizowaną, aby musiał odbywać karę w warunkach izolacji penitencjarnej. Sąd z wskazanych wyżej przyczyn na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący trzy lata. Zastosowana wobec oskarżonego instytucja probacji w wymiarze trzech lat jest szansą daną przez Sąd oskarżonemu, który winien w tym czasie całkowicie zmienić swój stosunek do obowiązujących przepisów prawa.

Zdaniem Sądu osiągnięcie wychowawczego celu kary w stosunku do oskarżonego wymagało oddania go pod dozór kuratora sądowego. Ze względu na to, że czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia dopuścił się on będąc młodocianym (czyn popełniono w dniu 8 stycznia 2016 r., oskarżony ukończył natomiast 21 rok życia w dniu 24 lutego 2016 r.), podstawą nałożenia dozoru musiał być art. 73§2 kk.

Sąd ponadto w związku z zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę dwustu trzydziestu stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki

na kwotę sześćdziesięciu złotych. Ustalając wysokość grzywny Sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonego. Wymierzając karę grzywny Sąd miał na względzie również i to, iż będzie ona jedyną realną dolegliwością jaką poniósł oskarżony. Ponadto na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet grzywny wymierzonej oskarżonemu Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach 8.01.2016 r., oraz 4.03.2016 – 31.05.2016 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny,

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od używania środków odurzających i substancji psychotropowych, żeby dodatkowo zmotywować go do unikania wszelkich środków narkotykowych.

W związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary wobec oskarżonego Sąd zobowiązał go także do wykonywania pracy zarobkowej, uznając że ustabilizowanie życia zawodowego będzie służyło pozytywnemu przebiegowi okresu próby (art. 72 § 1 pkt. 4 k.k).

Mając na względzie treść art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek zabezpieczonych w sprawie substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i tabletek ekstazy oraz odurzających stanowiących ziele konopi inne niż włókniste i zarządził ich zniszczenie. Natomiast na podstawie art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek przedmiotów i narzędzi, które służyły do popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie I i II aktu oskarżenia, tj. opakowań zabezpieczonych substancji psychotropowych i odurzających.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie koszty sądowe w wysokości 619,01 zł oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 180 zł. W ocenie sądu oskarżony wykonując obowiązek pracy nałożony niniejszym wyrokiem będzie w stanie ponieść koszty sądowe i opłatę.

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz

(...)/12/2016 r